

19 D'AGOST: FESTIVITAT DE SANT MAGÍ I DIA MUNDIAL DE L'ASSISTÈNCIA HUMANITÀRIA

Ramon Gené Capdevila

És conegut que cada cultura i cada poble genera llurs pròpies efemèrides, tradicions i dates a recordar, que configuren, en definitiva, un calendari propi. En una societat, com la nostra, catalana i ceriverina, d'innegable i evident tradició cristiana, el 19 d'agost és la data de celebració de la festa d'un sant ben nostre, Sant Magí, anacoreta a la Brufaganya.

No seré pas jo qui bescanviï les tradicions religioses per efemèrides seculares, però crec que enguany, atesa la situació que estem vivint, és obligat fer menció almenys que el mateix 19 d'agost es commemora també el Dia Mundial de l'Assistència Humanitària. Així fou declarat l'any 2008 per l'ONU,¹ en homenatge



a tots els treballadors humanitaris d'arreu del món que arrisquen la seva vida per salvar i/o millorar la dels altres.² I és que, en aquest cas, una no està pas contraposada amb l'altra sinó que, fent un paral·lelisme, podríem considerar prou bé que el mateix

¹ L'Organització de les Nacions Unides (ONU) és una organització intergovernamental mundial, formada actualment per 193 països, nascuda oficialment amb la signatura i posterior ratificació de la Carta de San Francisco, el 24 d'octubre de 1945 (enguany se'n commemora, per tant, el seu 75è aniversari). Té per objectiu el desarmament -propòsit inicial de l'organització, especialment de limitació de l'armament atòmic-, la promoció dels Drets Humans, per prevenir especialment que en el futur es produïssin atrocitats similars a les viscudes durant

pau, i l'assistència humanitària i cooperació (econòmica, cultural, social i humanitària), que duu a terme conjuntament amb altres organitzacions humanitàries com la Creu Roja. Més informació a <https://www.un.org/es/>.

² Vegeu <https://www.un.org/es/events/humanitarianiday/>



Signatura de la Carta de la Fundació de les Nacions Unides.

Sant Magí, seguint el mandat evangèlic, dugué a terme una de les primeres actuacions d'ajuda humanitària de les que tindriem notícia a les nostres contrades.

En efecte, milions de persones es veuen afectades cada any per desastres naturals, conflictes armats i/o altres emergències que en posen en perill llur vida i salut. El personal humanitari, sanitari i/o de cooperació, moltes vegades voluntari, seguint els principis humanitaris d'imparcialitat i independència, i posant inclús en ocasions en perill les seves pròpies vides, realitza una tasca imprescindible per a aquestes persones en situació de vulnerabilitat a fi de cobrir les seves necessitats d'urgència més bàsiques: aigua potable, alimentació, medicaments, etc. Aquest Dia Internacional de l'Assistència Humanitària no és doncs sinó un petit reconeixement a tot aquest esforç realitzat, comparable a aplaudir des dels balcons al personal sanitari, com hem vist en els

últims mesos.

La història de Sant Magí, prou coneguda per tots els lectors d'aquests Quaderns, ens relata l'episodi previ al seu martiri, que bé podria considerar-se com actuació d'ajuda humanitària. Fent vida eremítica a una cova de la Brufaganya el nostre protagonista, i decretada la persecució dels cristians per edicte de l'emperador Maximià, el prefecte Dacià de Tarragona encarregà als seus soldats que l'anacoreta fos degollat. Aquests, arribats a la Brufaganya, es trobaren cansats i li demanaren aigua, i llavors fou quan Sant Magí, amb els oportuns cops de gaiato, en feu brollar les fonts on encara avui en dia hom acudeix a buscar la miraclera aigua del sant. Els perseguidors certament es feren passar la set, però no per això li perdonaren la vida, ans el contrari, compliren escrupolosament l'encàrrec que portaven i Sant Magí acaba essent màrtir.

Fixem-nos que l'actuació de Sant

Magí és radicalment oposada a la d'aquell proverbi castís “*al enemigo ni agua*”, i compleix amb les notes característiques de l'assistència humanitària o ajuda solidària: duu a terme la seva actuació amb imparcialitat, doncs no ofereix les fonts als que podríem considerar d'antuvi els seus partidaris, els cristians, sinó precisament, als seus perseguïdors; ho fa voluntàriament -no els cobra res-, i cobreix segurament la necessitat més bàsica que puguem tenir, l'aigua per beure.

En aquestes circumstàncies actuals doncs, derivades de la pandèmia produïda pel coronavirus SARS-CoV-2 (COVID-19), que ens obliguen a viure i a fer una festa de Sant Magí diferent a la que estàvem acostumats, no podem oblidar aquest origen i significació. No fem la festa de Sant Magí només per passar-nos-ho bé els amics del barri (que també), sinó per recordar a una persona que, seguint les ensenyances de Jesucrist, va saber fer el bé als seus germans, tot i sabent que li volien mal. Això és, en definitiva, ser sant, i, tal com ens recorda la Santa Mare Església, tots podem ser-ho, si ens hi esforcem “*una mica*”.

Segurament la majoria no tinguem la capacitat per fer grans miracles -qui sap si només per manca de la fe necessària-³ però

³ I és que, com és sabut, la fe mou muntanyes. Ja ho va advertir Jesús en l'evangeli “*En veritat us ho dic: només que tinguéssiu fe com un gra de mostassa, diríeu a aquesta muntanya: Trasllada't d'aquí cap allà, i s'hi traslladaria. Res no us seria impossible*”. (Mt. 17, 20). Un dels miracles més curiosos de Sant Magí el protagonitzà un tal Arnau de Castes, home d'una gran fe. D'una caiguda havia perdut la vista i viatjant de Vendrell a Valls es trobà

si que cadascú de nosaltres pot ajudar als nostres conciutadans, seguint les recomanacions sanitàries per evitar els contagis i fent, si s'escau, algun tipus d'activitat voluntària o aportació, adaptada a les capacitats i situacions personals de cadascú, en alguna de les organitzacions humanitàries que treballen a la nostra ciutat, tals com la Creu Roja o Càritas Parroquial, per alleujar el sofriment humà.⁴

I tot invitant-vos a formar-ne part com a socis i/o voluntaris, i encoratjant-vos-hi, us desitjo que gaudiu de molt bona salut, amb tota la vostra família i amistats, i que tingueu un molt bon Dia Mundial de l'Assistència Humanitària, o el que és el mateix, una feliç diada de Sant Magí.

que tingue de travessar el riu Gaia. Com que sabia que l'aigua de Sant Magí desembocava en aquest riu -en efecte, el torrent de Sant Magí desemboca al Gaià prop de Pontils- encomanant-se a Sant Magí, es rentà els ulls amb l'aigua del riu i va recobrar la vista. Com hom destaca, poca aigua de Sant Magí podia quedar al riu a l'alçada del Vendrell, però per a Déu res no és impossible, i el nostre protagonista va pujar posteriorment al santuari a donar-ne gràcies.

⁴ En una mobilització sense precedents, la Creu Roja ha donat assistència durant aquesta pandèmia, fins a la data, a gairebé 250.000 persones a tot Catalunya, amb prop de mig milió d'intervencions, més de 100.000 trucades de seguiment, repartint 2.000.000 Kgs. d'aliments i 800.000 mascaretes, i mantenint 9 albergs amb més de 500 places. Hom pot consultar la tasca realitzada, que s'actualitza periòdicament, a <https://www2.cruzroja.es/cruzroja-responde-open-data>